

Hensyn til Benyttelsen af Drivvaad, var, at de ikke kunne udtale, at dette skraber langs Haubunden, men vel, at det med det spredte Murfensvægt følger langs Haubunden, hvilket dog efter deres Formening ikke er af den Betydning; at derved oprives Lang eller Soplanter af nogen Betydning i disse aabne Bugter omkring Vedelsborg eller lignende Steder, hvor en Dags Stormveir med Paalandsvind, der bevirker Vølgebevægelsernes Brydning imod Landgrunden, opriver mere Lang og Soplanter, end om mange Drivvaad daglig bleve slæbte der Aaret rundt. Jeg tror, at ogsaa heri indeholdes en Bestyrkelse af Fiskernes Paastand, at Drivvaadene ikke ødelægge Fiskeriet. Jeg skal derfor anbefale, at man udstemmer §§ 5 og 6:

Ordføreren (Rosenhorn-Teilmann):

I Anledning af, hvad der nu blev fremført af den æredeALER, som nu satte sig, finder jeg mig dog foranlediget til at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg neppe tror, at hans Oplysninger ere fuldstændig korrekte, naar han mener, at Drivvaadsfiskeriet i Lillebelt væsentlig er blevet sat i Værk efter Opfordring af den daværende Fiskerikonfulent. Den daværende Fiskerikonfulent havde ganske vist om Brugen af Malevaad, navnlig Haandvaad, Pulsvaad og Bøtvaad, en anden Anskuelse end den, som er gjort gjældende i Regeringsudkastet, men med Hensyn til Drivvaadsfiskeri, har jeg i det Mindste Grund til at tro, at den æredeALER ikke er fuldstændig korrekt underrettet. Jeg tror, at Grunden til, at Drivvaadsfiskeri er blevet udviklet ved Lillebelt, simpelt hen er den, at vore sydlige Naboer have forbudt det. De have forbudt Drivvaadsfiskeriet, som der kaldes „Zesen“, i de nordfleskviske Fjorde, og det blev ogsaa indskrenket noget i Lillebelt, saa at man ikke mere maatte anvende denne Fiskemaade nærmest ved Kysterne; saa vidt jeg veed, maa man nu ikke komme paa en ringere Dybde end 3 Favne Vand ved Anvendelsen af „Zesen“. Det gav Anledning til, at de Folk, der havde drevet dette Fiskeri i Slesvig, gjerne vilde af med de Redskaber, de ikke længere kunde bruge, og det fandt sammen med, at der var nogle Nord paa, som kunde have lyst til at anvende denne Fiskemaade, som ganske vist i og for sig er lønnende, men utvivlsomt ogsaa i høi Grad skadelig, for saa vidt den fisker Alt, fordi den saa stærkt oprydder Haubunden, forstyrer al Fiskeyngel og alle de smaa Havdyr, som ere Fiskenes væsentligste Føde. Jeg har ikke været i Tvivl om, at det var rigtigt, at Drivvaadet blev almindelig forbudt paa dansk Søterritorium, og naar det ærede Medlem mente, at Bevistet for, at det gjør Skade, ikke er tilvejebragt, og i modsat Retning paaberaabte sig Vidnesbyrd af Fiskere, vil jeg være i Stand til at forelægge ham lige saa stærke og bestemte Udtalelser i modsat Retning af Fiskere. Fiskerne ere jo interesse-

rede i Spørgsmaalet, om end paa forstjellig Maade; de, der ikke have Raad til at have Drivvaad, ville ikke have dem anvendt, men de, der have dem, ville anvende dem, saa deres Vidnesbyrd tør man ikke ubetinget lægge Vægt paa; i alt Fald skulle de i det Mindste veies paa en temmelig fin Vægt. Jeg er imidlertid i Stand til at meddele Tinget en Udtalelse fra Krydstoldvæsenet, som efter Opfordring fra Indenrigsministeriet har været virksomt med at kontrollere netop Fiskeriet i Lillebelt. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse, hvad der i den Retning er indberettet fra Krydstoldinspektør Gottlieb i Skrivelse af 14de Januar 1876 til Generaldirektoratet for Stattevæsenet. Det hedder: „Krydstoldassistenterne i Lillebelt, der dagligen have set de danske Fiskeres Driven med Drivvaad, udtale sig meget stærkt derimod, idet de, efter hver Gang et saadant Vaad bliver halet op, i lange Strækninger kunne seile imellem lutter døde Smaafisk, saa at der maa være Frygt for, naar Fiskene ikke faae Fred for deres Yngel inde under Kysten, at de da drage til fredeligere Steder for at kaste Rognene.“ Det er en Udtalelse fra upartiste Folk, som jeg haaber, at de ærede Medlemmer ville være enige med mig i at lægge større Vægt paa end de Vidnesbyrd, der gives af de Interesserede. — Der var enkelte af de Udtalelser, som min ærede Kollega i Udvalget (Mourier-Petersen) kom med, som kunde foranledige mig til at gjøre nogle Mobbemærkninger, men jeg antager, at det vilde trætte det høie Thing, og derfor skal jeg afholde mig derfra.

Breinholt: For at fatte mig saa kort som muligt skal jeg i alt Væsentligt henholde mig til de Udtalelser, der om det foreliggende Udsnit ere komne fra vor høitærede Ordfører. Dog skal jeg tillade mig at bemærke med Hensyn til hans Udtalelser om § 5, at naar det i Betænkningen hedder, at der hos enkelte Medlemmer af Udvalget „har fundet Tvivl Sted om det Rigtige og Hensigtsmæssige i, ubetinget og i et større Omfang, end Tilfældet er hos vor sydlige Nabo, at forbyde overalt paa de danske Søterritorier Anvendelsen af en Fiskemaade, der i og for sig er lønnende, og som udenfor Territoriets Grændse dog maa staa aabent for danske lige saa vel som for andre Fiskere“ — saa hører jeg blandt dem, der have næret en saadan Tvivl. Jeg gaar imidlertid ikke videre end til at nære Tvivlen, idet jeg slutter mig til det øvrige Udvalg med Hensyn til Bibeholdelsen af § 5, altsaa om at forbyde Drivvaad for hele det danske Søterritorium; men jeg bemærker udtrykkeligt, at det er kun flet under og med store Tvivl. Hvad der nærmest foranledigede mig til at begjære Ordet, var de meget indgaaende og temmelig stærke Udtalelser, som det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen) fremførte mod Flertallets Endringsforslag under Nr. 2 om at udvide Malefiskeri med Puls- og Bøtvaad